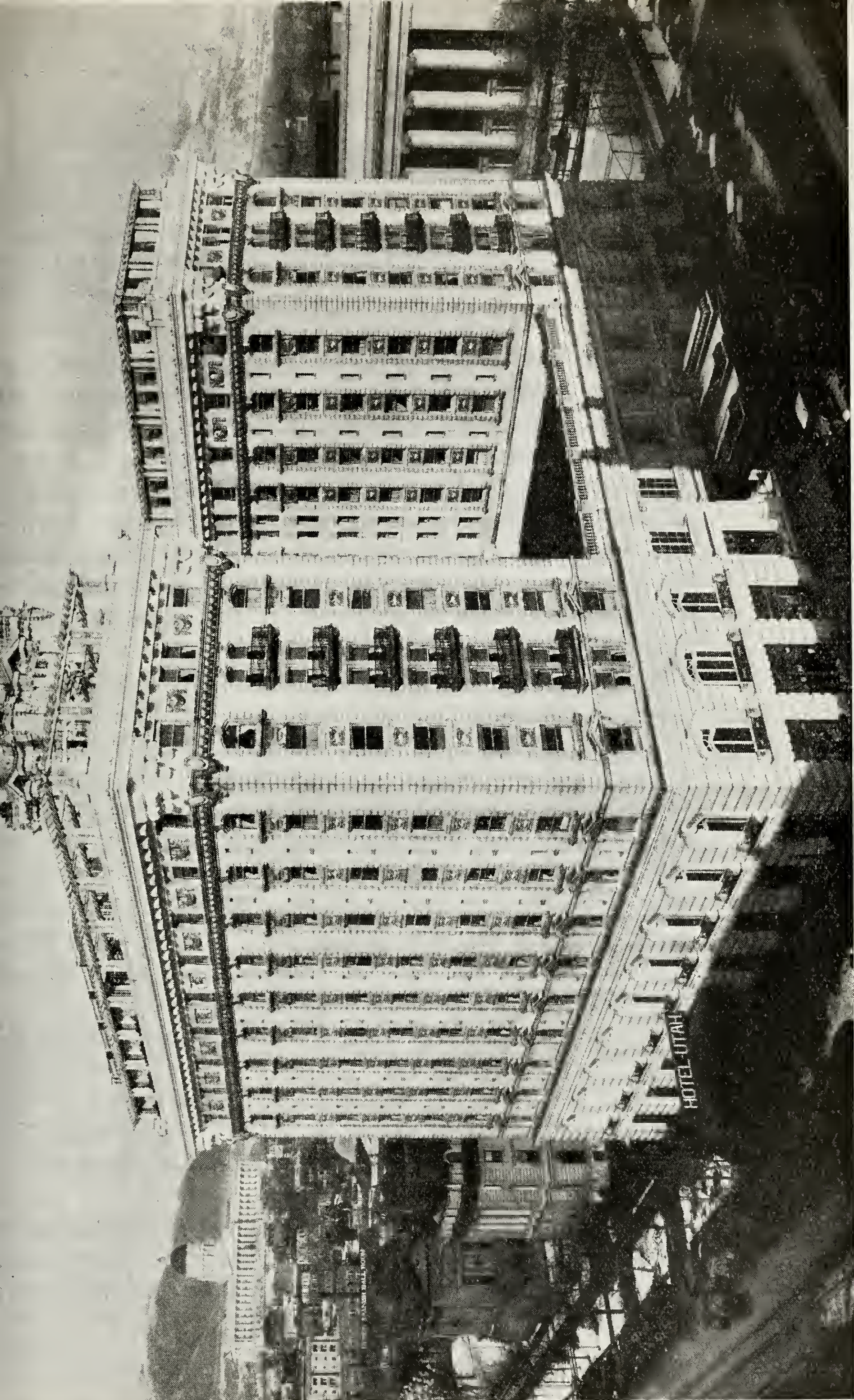

Skandinaviens Stjerne - Maj 1948

„Uden at I bliver som smaa Børn"

Radiobudskab

Den fulde Tekst til et Radio Budskab, som Præsident J. Reuben Clark udsendte Søndag den 18. Januar 1948 Kl. 21 over Radioen, Salt Lake City.

Æterens Venner!

Paa sin Vej fra Perea til Jerusalem, hvor Jesus vilde fejre sin sidste Paaske, skete det, efter at han havde fortalt den store Lignelse om Farisæreren og Tolderen, at Folk bragte deres smaa Børn til ham, for at han skulde velsigne dem. Disciplene forbød det, men Jesus irettesatte dem og sagde: »*Lader de smaa Børn komme til mig, og formener dem det ikke; thi Guds Rige hører saadanne til. Sandelig siger jeg eder, den som ikke modtager Guds Rige som et lille Barn, han skal ingenlunde komme ind i det.*« Luk. 18: 16—17 og Mark. 10: 13.

Til Disciplenes Diskussion om, hvem der skulde være den største sagde Jesus:

»*Uden I omvender eder og bliver som Børn, kommer I ingenlunde ind i Himmeriges Rige. Derfor, den som fornedrer sig selv som dette Barn, han er den største i Himmeriges Rige.*« Matt. 18: 1—6; Mark. 9: 33—37; Luk. 9: 46—48.

Nu, for at sige det med en af de gamle Profeters Ord, er Menneskene »*opløftede i deres Øjnes Stolthed og have snublet, fordi deres Anstødssten var stor . . . de fornægte Guds Kraft og Undergerninger, og de prædiker deres egen Lærdom ved deres egen Visdom.*« (2 Nephi 26: 20).

Paulus paapeger Sandheden om Verdens stolte Mennesker i sit Brev til Korinthierne.

»*Men det sjælelige Menneske tager ikke imod de Ting, som hører Guds Aand til; thi de ere ham en Daarskab, og han kan ikke erkende dem, thi de bedømmes aandeligt.*« 1. Kor. 2: 14.

»*Thi hvilket Menneske véd, hvad der er i Mennesket, uden Menneskets Aand som er i ham? Saaledes har heller ingen erkendt, hvad der er i Gud, uden Guds Aand.*« 1. Kor. 2: 11.

»*Guds Aand bor i Eder.*« 1. Kor. 3: 16.

Menneskene maa tage Stoltheden over deres Lærdomme og Bedrifter bort fra deres Hjerter; og hvorfor ikke? Thi som en Draabe i Oceanet er de Vises Kundskaber sammenlignet med Sandhedens Fylde om Universet. Menneskene maa ydmygt bekende Jesus som Kristus. »*For der er intet andet Navn under Himmelen, givet iblandt Mennesker, ved hvilket vi skulle blive frelste.*« Ap. G. 4: 12.

Til det naturlige Menneske, som haanligt spotter dette, vil jeg igen citerere Paulus: »*Thi Guds Daarskab er visere end Menneskene,*« (1. Kor. 1: 25) *medens* »*denne Verdens Visdom er Daarskab for Gud.*« (1. Kor. 3: 19).

Angaaende Menneskenes Visdom siger Prædikeren: »*Endeløs Tomhed ... alt er Tomhed,*« (Præd. 12: 8) og Gud taler om Mysterierne ved Skabelsen og Tilværelsen til Job:

»*Hvem fordunkler mit Raad med Ord, som er uden Mening? Omgjord som en Mand dine Lænder, jeg vil spørge og du skal lære mig. Hvor var Du, da jeg grundede Jorden? Sig frem om Du har nogen Indsigt ... mens Morgenstjernerne jubled til Hobe og alle Gudesønnerne raabte af Glæde? ... Har Du nogen sinde kaldt Morgenen frem, ladet Morgenrøden vise sit Sted ... Mon Dødens Porte har vist sig for Dig, skued du Mulmets Porte? ... Knytter du Syvstjernens Baand, kan du løse Orions Lænker? Lader du Aftenstjernen gaa op i Tide, leder du Bjørnen med Unger? Kender du Himmelens Love, fastsætter du dens Magt over Jorden?*« (Job. 38: 2—4, 7, 12, 17, 31—33).

Mennesker i Dag forstaar, gennem den Visdom, som Gud har udgydt over sine Børn i de sidste Dage, mange af de Ting, Job ikke forstod. Men selv ikke nu, kan Menneskene regne de mindste Smaating ud med Hensyn til Guds Skabelse og Beregninger af Forbindelserne mellem Jorden, Maanen og Solen, for ikke at tale om Solen og hele dens Planetsystem, og de uendelige Vidder bag dette, Universets Mysterier, — Menneskene forstaar stadig ikke de Love, som styrer Plejaderne og Orion, samt andre Systemer, hvad der holder dem paa deres Pladser i det synlige Univers, og hvad der holder dette Univers i Orden i dets Fremadskriden gennem det dybe endeløse Rum. Grænserne er i Sandhed

snævre, naar man forsøger at tænke sig Uendeligheden.

Derfor, paa vor Vej til Udødelighed og evigt Liv maa vi ydmygt prøve at begribe og efterleve de enkle Sandheder i det evige Evangelium, beregnet for den svageste og mest ulærte blandt os, i Sandhed saa simpel, at *»Den er Valfartsvej for hans Folk, selv de enfoldige farer ej vild.«* Esajas 35: 8.

For de evige Sandheder er ikke Daarskab, men uendelig Visdom.

Fundet Sandhed, bringer til den ydmyge angergivne Sjæl et Glimt af den Herlighed og Majestæt og frelsende Magt, som han er i Besiddelse af, ham som døde, for at vi kunde leve, og som erklærede til dem, som vilde have gjort ham til deres Konge, fordi han havde bespist dem med Brød og Fisk, *»Jeg er Livets Brød. Den, som kommer til mig, skal ikke hungre; og den, som tror paa mig, skal aldrig tørste.«* (John. 6: 35). Ligeldes sagde han i Templet ved Løvsalsfesten:

»Jeg er Verdens Lys; den, som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men skal have Livets Lys.« (Joh. 8: 12).

Han erklærede ligeledes til Martha, som klagede over, at han ikke havde været der, da Lazarus døde: *»Jeg er Opstandelsen og Livet; den som tror paa mig skal leve om han end dør, og den som lever og tror paa mig skal aldrig dø«.*

Videre siger Han til Apostlene ved Paaskefesten: *»Jeg er Vejen og Sandheden og Livet; der kommer ingen til Faderen uden ved mig.«* (Joh. 14: 6).

Mennesker uden Ydmyghed skulde altid erindre Salomon, Davids Søns Visdom: *»Hovmod gaar forud for Fald, Overmod forud for Snublen.«* (Ord. 16: 18).

Maa Gud velsigne os i vore Anstrengelser for at forstaa, at Kristus er Vejen, Sandheden og Livet, saa at vi maa være paa Vejen til Udødelighed og evigt Liv. Det beder jeg ydmygt om i Jesu Kristi Navn. Amen.

Hver Søndag udsender Præsident J. Reuben Clark et saadant Budskab over de amerikanske Radiostationer. Gud aabner paa mange Maader Vejen til at prædike Evangeliet for den ganske Verden.

Min Moders Undervisning

V. Præsident Albert Smith.

Jeg blev opdraget paa Knæet af en »Sidste Dages Hellig« Moder. En af de første Ting jeg erindrer var, at hun tog mig i Haanden og ledte mig ovenpaa. I Værelset var to Senge; Sengen, i hvilken mine Forældre sov, og min egen lille Rulleseng paa den anden Side. Jeg husker det saa tydeligt, som om det var i Gaar. Da vi kom ovenpaa, satte hun sig ned ved min lille Seng og fik mig til at knæle ned foran sig. Saa foldede hun mine Hænder og tog dem i sine, og lærte mig min første lille Bøn. Jeg vil aldrig glemme det. Jeg ønsker heller ikke at glemme det. Det er et af de elskeligste Minder, jeg har i Livet. En englelig Moder siddende ved Siden af min Seng, lærende mig at bede. Det var en lille enkelt Bøn, men jeg gentager den i Dag:

> *»Nu lægger jeg mig ned at sove, jeg beder Herre, tag Vare paa min Sjæl. Hvis jeg skulde dø, før jeg vaagner, saa beder jeg Herren tage min Sjæl.«*

Det var min første Bøn. Denne Bøn aabnede Himmelens Vindue for mig. Gennem denne Bøn rakte min Fader i Himmelen mig Haanden. Thi min Moder havde forklaret for mig, hvad den betød, saa vidt som et lille Barn kunde forstaa. Fra den Dag og indtil nu, hvor jeg har rejst gennemsnitlig en Million Miles i Verden blandt »Fader«s andre Børn, hver Dag og hver Nat, hvorsomhelst jeg har været, naar jeg har gaaet til Seng, og naar jeg har rejst mig fra den, har jeg følt, at jeg er nær ved min himmelske Fader. Han er ikke langt borte. Min Moder fødte elleve Børn, tre af dem Piger. Det var Jesu Kristi Evangelium, der bevægede hende til at bringe os til Verden, til Trods for den Uro vi bragte. Hun ønskede at gøre, hvad Gud havde befalet vore første Forældre at gøre, formere sig og opfylde Jorden. Lige saa længe som hun levede paa Jorden, blev

jeg lært at elske min himmelske Fader. Jeg havde en Engel af en Moder, hun var en Engel, saa vidt vor Forstaaelse rakte paa den Tid. Men som jeg staar her i Dag efter at have oplevet et langt Liv, ved jeg, at hun var kun en af min himmelske Faders mange Døtre, og han elsker dem alle.

Trosartiklerne

5. *Vi tror, at en Mand for at være berettiget til at prædike Evangeliet og forrette dets Ordinancer maa kaldes dertil ved Inspiration fra Gud og ordineres ved Haandslæggelse af dem, som selv er bemyndiget af Gud.*

Det ses tydeligt ud af Skrifterne, at de Mænd, som i forrige Tider administrerede for Gud var kaldet af Gud og ordineret ved guddommelig Autoritet. Med Hensyn til Apostlene siger Jesus: »*I have ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt eder og sat eder til, at I skulde gaa hen og bære Frugt.*« Da der blev udvalgt syv Mænd til at tage sig af de fattige og sørge for dem, blev de syv ført frem for Apostlene, som, efter at de havde bedt, lagde Hænderne paa dem og ordinerede dem til deres Kald. Det samme var Tilfældet med Paulus. Det var ikke nok, at han saa og talte med Kristus, thi da Herren derefter vilde have ham til at udføre en Gerning for sig med at prædike Evangeliet og forrette Ordinancerne deri, sagde den Helligaand til en bestemt Profet i Antiokia: »*Udtager mig Barnabas og Saulus til den Gerning, hvortil jeg har kaldet dem.*« Efter de havde fastet og bedt, lagde de Hænderne paa dem og sendte dem bort. Ydermere ordinerede Paulus Ældster i alle de Samfund, han kom til, naar han rejste rundt for at styrke de Helliges Sjæle. Han opfordrede ikke Mennesker til at paatage sig selv den Autoritet at forrette Administrationen af de forskellige Ting i Guds Kirke, han advarede tværtimod de Hellige mod saadanne Mennesker. »*Saa giver Agt paa eder selv og den hele Hjord, i hvilken den Helligaand satte eder som Tilsynsmænd, til at vogte Guds Menighed som ...*« saaledes sagde Paulus til Ældsterne i Efesus, og han fortsatte: »*Thi jeg véd, at der*

efter min Bortgang skal komme svare Ulve ind iblandt eder, som ikke vil spare Hjorden. Og af eders egen Midte skulde der opstaa Mænd, som skulde tale forvendte Ting for at drage Disciplene efter sig.« Ap. Gj. 20: 28—29.

Kirkens Hovedlov med Hensyn til disse Principper udtrykkes i følgende: *»Og ingen tager sig selv den Ære, men han kaldes dertil af Gud, ligesom jo ogsaa Aron var.«* **** *»Thi hver Ypperstepræst tages iblandt Mennesker og indsættes for Mennesker til Tjeneste for Gud, for at han skal frembære baade Gaver og Slagtofre for Synder.«* Heb. 5: 1, 4.

Den Maade hvorpaa Aron blev kaldet til Præstetjeneste er nedskrevet i 2 Mos. 28: 1.

»Du skal lade din Broder Aron og hans Sønner tillige med ham træde frem af Israeliternes Midte og komme hen til Dig for at de kan gøre Præstetjeneste for mig, Aron og Arons Sønner Nadab, Abihu, Eleazar og Itamar.«

Vi ved fra Skrifterne, at Herren valgte Paulus og kaldte ham til at være hans Tjener, og ved Paulus Haand udførte Herren særlige Mirakler. De syge blev helbredte og de onde Aander blev uddrevet af de Mennesker, som var besatte af dem.

»Men ogsaa nogle af de omløbende jødiske Besværgere forsøgte at nævne den Herres Jesu Navn over dem, som havde de onde Aander, idet de sagde: »Jeg besværger eder ved den Jesus, som Paulus prædiker.« Men de, som gjorde dette, var syv Sønner af Skeduas, en jødisk Ypperstepræst. Men den onde Aand svarede og sagde til dem: »Jesus kender jeg, og om Paulus véd jeg; men I, hvem er I?« Og det Menneske i hvem den onde Aand var, sprang ind paa dem og overmanede dem begge og fik saadan en Magt over dem, at de flygtede nøgne og saarede ud af Huset.« Ap. Gj. 19: 13—16.

Disse Mænd tog overmodigt selv den Ære at handle ligesom de, der havde guddommelig Autoritet, og Resultatet var, at hverken Djævelen vilde respektere deres Handling og endnu mindre Gud. Der ligger en Lære af stor Betydning i denne Hændelse. Spørgsmaalet rejser sig; dersom disse

Mænd, som handlede uden Autoritet fra Gud, ikke kunde uddrive en ond Aand i Jesu Kristi Navn, var deres Handling altsaa uden Kraft og uden nogen Værdi, havde de derfor administreret i andre af Evangeliets Ordinancer, for Eks. Daaben til Syndernes Forladelse, eller Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave, vilde disse Handlinger saa ikke ligeledes være værdiløse? Naturligvis vilde de være det!

Derfor kommer vi med rette til denne Konklusion, som er saa rigtigt udtrykt i denne Trosartikkel.

Henvisninger:

Mennesker maa kaldes og ordineres af Gud. Joh. 15: 16. Ap. G. 5: 1—6. Ap. G. 13: 1—4. Ap. G. 14: 2, 3. Ap. G. 20: 28, 29. Heb. 5: 1, 5. Ap G. 19: 13—16.

Bibelske Navne og deres Betydning: Adam (1 Mos 2, 19) Menneske. Ananias (Tob. 5: 16): Herren bønhører. Baruk (Neh. 3, 20): Velsignet. David (Ruth 4, 17): Elskelig. Elisa (1 Mos. 10, 4): Guds Frelse. Hanna (1 Sam. 1, 2): Gunst. Jerusalem (Joh. 10, 1): Fredens Borg. Justus (Ap. G. 1, 23): Retfærdig.

Til Medlemmerne i den danske Mission

»Er Du ganske sikker paa, at Du er Medlem af Jesu Kristi Kirke?«

Lad nu være at sige, at det er et dumt Spørgsmaal at stille MEDLEMMERNE i dan danske Mission. Vi stiller nemlig mange flere Spørgsmaal, og lad os begynde helt forfra:

»Er Du sikker paa, at Du er døbt, og at Du har faaet Haandspaalæggelse?«

De næste Spørgsmaal gælder de mandlige Medlemmer.

»Et Du sikker paa, at Du er ordineret til Diakon — Lærer — Præst — Ældste — ja, at Du i det hele taget har Præstedømmet?« *(Fortsættes Side 81).*

Saa kommer Forklaringen paa de tilsyneladende taabelige Spørgsmaal. Det har vist sig nu, da saa mange Søskende emigrerer til Amerika, at hverken deres Daabsdag eller Ordineringsdata er nedskrevet nogen Steder, og dette gælder baade for de store og de smaa Grene. Vi skal nævne et Par Tilfælde. Da en af Grensforstanderne, som har været Medlem i en Menneskealder, emigrerede, kudne vi ikke finde Oplysning om, hvornaar han var ordineret til de forskellige Grader i Præstedømmet. Han havde gennem Aarene glemt sine Ordineringsdata. Dette er ret pinligt, naar Papirerne, som skal ledsage Emigranterne til deres nye Ward, skal udfyldes og ligeledes Tempelpapirerne. Et andet Medlem var heller ikke ordineret til noget Præstedømme ifølge Bøgerne. Undertiden kan vi ikke finde Daabsdata o. l. Saa begynder Du maaske at forstaa, hvorfor vi har stillet ovenstaaende Spørgsmaal.

Hvad skal vi da gøre?

»Jo, gaa til Din Grensforstander og bed ham, om Du maa se det Sted i Kirkebogen, hvor Du og Din Familie er indført. Gaa da baade Navne og Data igennem og faa eventuelle Fejl rettet. Dernæst, vær agtpaagiven, om Du nogensinde faar en Stilling, hvor Du har Ansvaret for, at der bliver nedskrevet Navne og Data for alle Velsignelser, Daab, Haandspaalæggelser, Ordineringer, Vielser, Flytninger, Emigrationer, Udelukkelser og Dødsdata.«

Der er utallige Fejl og Mangler i vore Kirkeboger, og Aarsagerne vil vi ikke hænge os i nu, for det hjælper ikke det mindste, derimod bor vi hver især gøre vort til at rette de Fejl, vi kan, samt søge at undgaa Fejl i Fremtiden. Hverken Du eller jeg véd, hvor stor Betydning vore Kirkebøger kan faa. Hvad hjælper det, Du ved, at Du er Medlem, naar der intet Bevis findes derfor. Tænk Dig om Du døde, og ingen af Dine Efterkommere tænkte paa at udføre Tempelordinancerne for Dig. Faa Aar efter Din Død var Du maaske glemt, og da ingen Data fandtes i Kirkebøgerne, vil Du komme til at vente, hvor længe, véd kun Herren.

Tøv derfor ikke med at gaa til Grensforstanderen eller Grensskriveren og faa undersøgt, om Du er Medlem af

Kirken. Sørg for at eventuelle Fejl rettes, og at Rettelsen sendes til Missionskontoret, saaledes at Hovedkirkebogen for hele den danske Mission kan blive rettet.

DET ER DIN SIMPLE PLIGT AT SØRGE DERFOR, BAADE FOR KIRKENS OG DIN EGEN SKYLD. *Red.*

Genealogisk Forening meddeler:

Da jeg i den senere Tid flere Gange har modtaget Forespørgsler ang. de Skemaer, som Søskende har modtaget retur fra Genealogical Society, skal jeg her give en Forklaring paa Forretningsgangen i det genealogiske Arbejde.

De Skemaer, som vi herfra sender til Amerika, bliver af Genealogical Society returneret til Afsenderen efter, at der er foretaget en Afskrift af dem. — De er da forsynet med et rødt Stempel i nederste højre Hjørne, hvori der staar, at denne Afskrift er foretaget, og at der ikke skal indsendes nye Skemaer, og saafremt der ikke er særlige Forespørgsler med, er der ikke noget at foretage af os i den Anledning.

Den Afskrift, som Genealogical Society foretager, skrives med Kopi, og denne Kopi bliver senere tilsendt Indsenderen af Skemaerne, og er da vedhæftet en Seddel i Skemaets højre Side, paa hvilken der er anført Navnene paa de Personer, som har været Stedfortrædere i Templerne, ligesom alle Datoer for Udførelsen af Tempelordinancerne er anført i de dertil indrettede Linier og Rubrikker i Skemaets højre Side.

Ved Modtagelsen af dette sidste Skema (evnt. disse sidste Skemaer) har Indsenderen Føling med, at Tempelarbejdet er udført.

Der kan dog forekomme Skemaer med Personer, der endnu ikke er 100 Aar gamle, og for saadanne bliver der ikke udført Tempelarbejde ved Stedfortrædere, saafremt de ikke er anført som døde (manglende Dødsdato). For saadanne Personer gælder der, at saafremt vi erfarer, at de er afgaaet ved Døden, bør Dødsdatoen føres paa det paagældende Skema og dette indsendes til Genealogical Society, som saa sørger for at Tempelarbejde bliver udført. — Modtager de ikke en saadan Meddelelese sørger de selv for det fornødne,

efterhaanden som det bliver mere end 100 Aar siden, de paagældende Personer blev født.

Maa jeg til slut sige til dem, som rejser: Sørg for at have det genealogiske Arbejde i Orden, særlig for den nærmeste Slægt, og i hvert Fald længere tilbage end til Aaret 1860, idet Fotograferingen af Arkivalier ikke bliver ført op til Nutiden, men kun til 1860. *Einar Nielsen,*
Præsident.

Modtagelsen af Emigranterne

Vi faar Gang paa Gang Beretninger om, hvordan vore Søskende modtages, naar de kommer til deres Bestemmelsessteder i Amerika.

Vi Danske har altid anset os selv for at være et gæstfrit Folk o.s.v., men staa Maal med den Modtagelse, som vore amerikanske Søskende giver Emigranterne, kan vi bestemt ikke.

De bliver modtaget med Blomster, Fødevarer, ja nogle med forskellige Brugsgenstande og Møbler. Der bliver holdt en Modtagelsefest o.s.v. Det er en stor Opmuntring for Emigranterne, naar de ankommer og skal til at bosætte sig paa et fremmed Sted.

Næsten enhver af os har prøvet at skifte Stilling, og saa kender vi den Beklemthed, hvormed vi den første Dag møder i den nye Stilling: Mon vore nye Arbejdskammerater er venlige, mon man kan klare Arbejdet o.s.v., er nogle af de Spørgsmaal, man møder med i Hjertet.

Mon ikke det omtrent er den samme Følelse, Emigranterne ankommer med til deres nye Fædreland?

Vi kan levende forestille os, hvor stor Betydning vore amerikanske Søskendes Venlighed og Kærlighed er af i et saadant Øjeblik.

Vi vil ikke undlade gennem Stjernen at takke paa de danske Emigranters Vegne for hver Venlighed, Hjælpsomhed og Kærlighed, der er og vil blive udvist dem, naar de ankommer, og vi kan kun haabe, at de danske Søskende maa vise sig værdige til den Tillid og Kærlighed, hvormed de modtages. *Red.*

Kredslærernes Budskab for Maj

ÆRLIGHED

Ved Du, at Ærlighed er en af de sværeste Egenskaber at opnaa? Er du klar over, at Du, maaske ikke bevidst, siger mange smaa Løgne i Løbet af en Dag? Er du agtpaagiven overfor alt, hvad Du siger, at der ingen Overdrivelser eller Smaalogne finder Sted i Din Samtale med andre? Mennesker har en ubevidst Trang til at gøre alt større og bedre end det er, til at rose og beundre i Flæng uden faktisk at mene det.

Lad os tage nogle Ting, som ligger lige for os. Vi kender alle Ordsproget: »Hver So synes bedst om sine Grise«. Søskende i de forskellige Byer vil hver især holde paa, at deres Kirke og Distrikt har størst Fremgang o.s.v. Naar Søskende fortæller om de glimrende Møder, der har været holdt, oplever man det mærkelige, at Een siger med fuld Overbevisning, at der var 15 Fremmede til Stede, en anden, at der var 25. Efterhaanden som der fortælles om et særlig storslaaet og godt besogt Mode, har man oplevet, at hvor der i Virkeligheden var 15 Gæster, stiger Antallet for hver Gang det bliver fortalt til helt op til 35 o.s.v. Ganske ubevidst lægges der et Par Stykker til, for hver Gang det fortælles. H. C. Andersen var en fin fin Menneskekender, og hvem kender ikke Historien om den lille Fjer, der blev til fem Høns. Den er slet ikke overdrevet. Man har oplevet, at en uskyldig lille Hændelse er blevet til en stor og ukendelig Skandale efterhaanden, som den gaar Landet rundt. Pas paa, hvad Du fortæller, sigt Dine Ord gennem en Si med store Huller, for Du behøver som Regel slet ikke at være bange, for at der gaar for meget fra af den Grund. Sig hellere for lidt end for meget.

Saa kender Du ogsaa det, at man ubevidst lyver groft, idet man for at indynde sig siger til Veninden, at hendes nye Hat er yndig, selv om den klæder hende rædselsfuldt, eller for at være »god« siger man til en Broder i Kirken, at hans Tale var glimrende, selv om man faktisk sad og smaasov

og ikke hørte ret meget af den. Der er Mennesker, der mener, at man bør rose alt og alle for ikke at saare og for at staa sig godt med andre. Mon ikke det mange Gange var ærligere at tie stille, dersom man ikke med en fuld Overbevisning kan rose?

»*Men eders Tale skal være ja, ja, nej, nej; hvad der er der udover er af det onde.*« Mat. 5: 37). Sig ikke Ja, naar Du i Virkeligheden mener Nej, forsøg at holde Dig til den fuldkomne Sandhed. Ønsker Du ikke at saare ved at sige Sandheden, da ti hellere helt stille, det er langt ærligere end at rose o.s.v.

Dersom Du selv er af dem, der ønsker fuldkommen Ærlighed fra Dine Medmenneskers Side, saa maa Du ogsaa selv forsøge at være ærlig i alt.

Hvor kan vi lære vore Børn at være ærlige, naar de Gang paa Gang griber os i Overdrivelser og Smaaløgne. Husk, der findes ingen skarpere Iagttager af Dig og Din Tale end Dine Børn. Alene derfor bør Du passe paa ikke at overdrive eller tale Usandhed. *Arlin.*

Derfor vorder ogsaa I rede; thi Menneskesønnen kommer i den Time, som I ikke mene. Læs Matt. 24. Kap.

Jeg ønsker at vide:

Spørgsmaal:

Er det tilladt Kirkens Kvinder at holde Bøn i alle Møder, med Undtagelse af Præstedømmemødet?

Svar:

Der er ingen Hindring for, at hvert trofast Medlem af Kirken, kvindeligt eller mandligt, kan bede i alle vore offentlige Møder. Der skulde hyppigt kaldes paa Diakoner, de unge Piger og Kirkens ældre Kvinder. Undtaget er naturligvis Præstedømmemøderne, hvor kun de, der holder Præstedømmet er til Stede.

Esbjerg Distriktskonference udsat til den 8.—9.—10. Maj.

Fra Missionsmarken

Daab:

AARHUS: Den 11. Februar 1948 blev Helen Lorenzen døbt af Missionær Dale LeCheminant, Haandspaalæggelse af Grensforstander Frede Thomsen.

RANDERS: Den 29. Februar 1948 blev følgende døbte: Bent F. Christensen blev døbt af Missionær Niels C. Carlsen, Haandspaalæggelse af samme. Samme Dag blev Edith Frida Christensen døbt af Missionær August V. Nielsen, Haandspaalæggelse af samme.

AALBORG: Den 4. Marts 1948 blev Ruth Jensen døbt af Missionær Willis Petersen, Haandspaalæggelse af Missionær Ferrel Nelson.

Den 4. April 1948 blev følgende fra Brønderslev døbte: Svend Aage O. Ferrall Lund, døbt af Missionær Axel F. Andreasen, Haandspaalæggelse af Distriktspræsident Henry Løjborg. Kurt O. Ferrall Lund, døbt af Missionær Axel F. Andreasen, Haandspl. af Missionær Phillip F. Sørensen. Ella Severine Smalby Lund, døbt af Missionær Axel F. Andreasen, Haandspl. af Grensforstander Arnold J. Bukke. Samme Dag blev følgende døbte fra Hjorring: Alis Marie Johanne Thomsen, døbt af Missionær La Marr Neff, Haandspl. af Distriktspræsident Henry Løjborg, Kirsten Christensen blev døbt af Missionær La Marr Neff, Haandspl. af Grensforstander Arnold J. Bukke.

KØBENHAVN: Af en Fejltagelse har følgende Daab ikke været i Stjernen: Den 27. Okt. 1947 blev Tonny Van Dam døbt af Missionær Donell Rasmussen, Haandspl. af Missionær Hans C. Werner. Den 28. Okt. 1947 blev Ruth Johanne Jensen døbt af Missionspræsident Alma L. Petersen, Haandspl. af samme. Runa Dorthea Jensen blev døbt af Missionspræsident Alma L. Petersen, Haandspaalæggelse af samme. Den 4. Marts blev følgende døbt: Hanne Jensen blev døbt af Missionær Hans C. Werner, Haandspl. af Missionær Donald King. Bram Jensen blev døbt af Missionær Hans C. Werner, Haandspaalæggelse af Missionær Charles Davidsen. Poul Carlo Arendtsen blev døbt af Missionær Hans C. Werner, Haandspaalæggelse af Missionær Robert Christensen. Anna Wolf blev døbt af Missionær Hans C. Werner, Haandspaalæggelse af Missionspræsident Alma L. Petersen. Pouline Marie Arendtsen blev døbt af Niels P. Arendtsen, Haandspaalæggelse af Missionspræsident Alma L. Petersen. Nielsine J. Christensen blev døbt af Missionær Joseph Stevenson, Haandspaalæggelse af samme. Karen Marie Jensen blev

døbt af Missionær Hans C. Werner, Haandspaalæggelse af Missionspræsident Alma L. Petersen, Jean Gilbert Hansen blev døbt af Missionær Hans C. Werner, Haandspaalæggelse af Grensforstander Chr. Madsen. Den 10. Marts blev følgende døbte: Marie Margrethe Elmsted blev døbt af Missionær Martin Nielsen, Haandspaalæggelse af Missionspræsident Alma L. Petersen. Ejnar Aage Elmsted blev døbt af Missionær Martin Nielsen, Haandspaalæggelse af Ældste Alfred Hansen.

Vi onsker de nye Søskende hjertelig til Lykke og Velkommen i Kirken..

Ordinationer:

AARHUS: Den 3. Marts 1948 blev Marius Christian Nielsen ordineret til Præst af Grensforstander Frede Thomsen.

Emigration:

KØBENHAVN: Den 9. Marts emigrerede folgende til Salt Lake City, Utah: Julius Andersen, Margrethe Andersen, Borge Balle Andersen, Ane Balle Andersen, Fritjof Clausen, Ellen Clausen og Ingerlise Clausen. Den 12. Marts emigrerede Erna M. Andersen til Palo Alto, Californien.

AALBORG: Den 16. Marts 1948 emigrerede Helge Preben Nielsen fra Aalborg til Salt Lake City, Utah.

AARHUS: Den 6. Marts 1948 emigrerede Marius Christian Nielsen og Margrethe Nielsen til Salt Lake City, Utah. Den 5. April emigrerede Christian Emil Thomsen og Christine J. Thomsen fra Silkeborg til American Fork, Utah.

Afløsninger:

Den 15. Marts 1948 blev Missionær Edith Melgaard, Aalborg, afløst fra sin Mission. Samme Dag blev Missionær Anna Larsen, Aarhus, afløst.

Forflyttelser:

Den 15. Marts 1948 blev Missionær Elisabeth Hinckley flyttet fra Aalborg til Aarhus. Den 29. Marts blev følgende Missionærer flyttet: Amber Charles Davidsen fra København til Frederikshavn. Quince Hansen fra København til Holbæk. Viggo F. Victor fra København til Holbæk. Robert Merrill fra Kobenhavn til Brønderslev. Dean F. Berry fra København til Nyborg. John D. Hansen fra Brønderslev til Kobenhavn, Kay J. Andersen fra Frederikshavn til København, Lyle Petersen og Theo Andersen fra Nyborg til Aalborg.

Velsignelser:

KØBENHAVN: Den 7. Marts 1948 blev Søn af Georg W. Jensen og Rosa Jensen, født den 17. November 1947 velsignet og givet Navnet Ole Georg Jensen.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERENS

For han udstod Korsets Død,
nu hans Rost fra Himlen lod.
Før et ringe, ængstet Lam —
nu en Herre stor og gran.

KORLEKTIER

1. Søndag: Paulus Rom. 10 : 13. Thi hvor den, som paakalder Herrens Navn, skal blive frelst.

2. Søndag: Jacobs Brev 2: 14. Hvad gavner det mine Brødre, om nogen siger, han har Tro, men ikke har Gerninger, mon Troen kan frelse ham?

3. Søndag: Jacobs Brev 1: 26. Dersom nogen synes, at han dyrker Gud, og ikke holder sin Tunge i Tømme, men bedrager sit Hjerte, hans Gudsdyrkelse er forgæves.

4. Søndag: 1. Johs. Brev 3: 1. Ser, hvor stor en Kærlighed Faderen har givet os, at vi skulde kaldes Guds Børn; og vi ere det. Derfor kender Verden os ikke, fordi den ikke har kendt ham.

A. O.

Stjerner til Salg:

Aargang 1938—1943—1944, indb. Stk. 4 Kr. Aargang 1945, indb. 8 Kr.

Kan bestilles paa Missionskontoret, Priorvej 12, København F.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.

Klostertrykkeriet - København